

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2006

4. volební období

906/7

Stanovisko

prezidenta republiky,

jímž vrátil Poslanecké sněmovně zákon, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb.,
o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb.,
o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

Prezident republiky

V Praze dne 5. dubna 2006
Č.j.: KPR 3631/2006

Vážený pane předsedo,

využívám své pravomoci dané čl. 50 Ústavy České republiky a vracím Poslanecké sněmovně zákon přijatý dne 14. března 2006, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon mi byl postoupen dne 22. března 2006.

Odůvodnění:

Zákon vracím Sněmovně z důvodů systémových, z důvodů obecného chápání legislativy a práva. V tomto smyslu nejde jen o lyžařské vleky, vlekáře a lyžaře. Jde o nesouhlas se snahou téměř každou lidskou činnost podrobit státní regulaci. Jde o nesouhlas s představami, že regulací, byrokracií, administrativou a kontrolou všeho druhu dosáhneme lepší kvality lidského života. Jde o nesouhlas s nedůvěrou státu ve svobodného občana, v jeho soudnost a odpovědnost.

Zákon podrobuje lyžařské vleky a lanovky složitě regulovanému režimu zákona o drahách, což považuji za neadekvátní roli těchto zařízení a za neadekvátní jejich technické povaze, která se se skutečnými drahami nedá srovnávat. Míra rizika spojená s provozem vleků a lanovek je nesrovnatelně nižší, a proto není třeba na obojí uplatňovat stejná technická a administrativní měřítka.

Zákon neupravuje provoz vleků a lanovek na základě věrohodných statistik nehod či úrazů, které by ukazovaly jejich velký či rostoucí počet. Zákon (resp. jeho důvodová zpráva) také nenaznačuje, zda v dosavadní legislativě něco podstatného chybí nebo zda pouze něco není dodržováno. Ministr dopravy Šimonovský při obhajobě tohoto zákona ve Sněmovně prohlásil, že záměrem je „zvýšení bezpečnosti, která na lyžařských vlecích v současné době zajištěna není“. Není jasné, na základě jakých dat a empirických zkušeností mohl tento závěr udělat. Zrovna tak není možné přijmout jeho argument, že „by měla být za námi doba, kdy složitá technická zařízení obsluhují různí prodávací parků v létě a v zimě se stěhují na hory obsluhovat vleky“, což je hrubým útokem proti pracovníkům, kteří lyžařské vleky a lanovky

standardně kvalitně provozují a obsluhují. Případy selhání těchto zařízení a vážných zranění z nich plynoucích nejsou známy.

Ke zkvalitňování lyžařských vleků a lanovek dochází kontinuálně celých 15 let liberalizované a odstátně ekonomiky a je to způsobeno především jejich vzájemnou konkurencí, nikoli státní regulací.

V důsledku přijetí této novely zákona se provozování vleků stává živností vázanou, pro kterou se předepisuje odborné vzdělání a konkrétní požadavky na odbornou způsobilost. To v případě – zejména malých a středních – lyžařských vleků není nutné. Přenesení všech složitých omezení z železnic i na lyžařské vlekky a lanovky vyvolá i další náklady zbytečného státního dozoru. Může to vést i ke zbytečnému zániku značného počtu zejména malých vleků, které až dosud fungovaly bezproblémově a které nikoho neohrožovaly. Přispívaly k rekreačnímu využití hor a byly přínosem pro ekonomické aktivity ve své blízkosti.

S přeřazením živností u provozovatelů vleků a lanovek mezi živnosti vázané nesouhlasila ani vláda ve svém stanovisku, ani Senát. Novela zákona vychází z představy, že vše, co není regulováno, kontrolováno a preventivně svazováno či sešněrováváno, je podezřelé. Vymlouvat se na bezpečnost uživatelů vleků a lanovek není oprávněné. Proto tento zákon vracím.

Vážený pan
PhDr. Lubomír Zaorálek
předseda Poslanecké sněmovny
Praha